

Συμβουλίου της Επικρατείας 2660/92 (τμ. Α')

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 49/93 σ. 669

Περίληψη: Αναπηρία ασφαλισμένου που εν μέρει οφείλεται σε εργατικό ατύχημα και εν μέρει σε μεταγενέστερη άσχετη με αυτό νοσηρή κατάσταση, η οποία με την επέλευσή της δημιουργεί συνολική ανικανότητα σε βαθμό αναπηρίας και δικαιολογεί την απονομή συντάξεως. Το αν η σύνταξη που απονέμεται θα χαρακτηρισθή ως σύνταξη εργατικού ατυχήματος, εξαρτάται από την ανεξέλεγκτη από το Διοικ. Πρωτοδικείο πλην επαρκώς αιτιολογημένη, κρίση των Υγ. Επιτροπών, ως προς την προέχουσα αιτία της αναπηρίας.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: κ. Ν. ΝΤΟΥΒΑΣ

Δικηγόροι: κ.κ. Δανάη Μπόλλα, Π. Χαλκιά

Κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 4, 28 παρ. 2 και 34 παρ. 1 του ΑΝ 1846/51, όταν ο ανάπηρος από εργατικό ατύχημα καταστεί μεταγενέστερα συνεπεία νοσηρής καταστάσεως του οργανισμού, η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί απότοκος του ατυχήματος ή να συσχετισθεί μ' αυτό, ανίκανος να εργαστεί σε βαθμό που δικαιολογεί τη συνταξιοδότησή του λόγω αναπηρίας, δικαιούται να λάβει σύνταξη από εργατικό ατύχημα ή από κοινή νόσο, αναλόγως του αν η ανικανότητα αυτή προέρχεται από την πρώτη ή την δεύτερη αιτία. Στην περίπτωση δηλαδή αυτή, όπου συντρέχουν περισσότερες από μία αιτίες αναπηρίας, η τελευταία αυτή χαρακτηρίζεται ενόψει των ποσοστών υγειονομικής ανικανότητας που προσδιόρισαν για κάθε αιτία τα αρμόδια υγειονομικά όργανα, ως οφειλομένη στο σύνολό της στο ατύχημα ή στην κοινή νόσο από ασφαλιστικής απόψεως, αναλόγως προς την προέχουσα αιτία κατά την περί αυτού κρίση των ασφαλιστικών οργάνων ή σε περίπτωση αμφισβητήσεως, του Διοικητικού Πρωτοδικείου - η οποία πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς (ΣΤΕ 986, 3561/87, 3487/85, 4431/84, 5083/83 κ.α.). Τέλος, κατά την έννοια των άρθρων 6 και 29 επ. του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας του ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/38, Φ. 38 Β') οι υγειονομικές επιτροπές είναι αποκλειστικά αρμόδιες για τη διαπίστωση της φύσεως, της εκτάσεως και των αιτίων της παθήσεως του ασφαλισμένου και τον καθορισμό του ποσοστού ανατομοφυσιολογικής βλάβης του, καθώς και την

προβλεπόμενη διάρκεια αυτής. Οι γνωματεύσεις δε των επιτροπών αυτών, όταν εκδίδονται νομίμως και αιτιολογούνται επαρκώς, είναι δεσμευτικές για τα ασφαλιστικά όργανα και το Διοικητικό Πρωτοδικείο όσον αφορά τα παραπάνω ιατρικής φύσεως ζητήματα. Από το δεσμευτικό αυτό χαρακτήρα των λόγω γνωματεύσεων παρέπεται ότι το Διοικητικό Πρωτοδικείο δεν έχει την εξουσία να εκφέρει δική του κρίση για την από ιατρικής απόψεως κατάσταση της υγείας του ασφαλισμένου, καθώς και για τον σύνδεσμο της καταστάσεως αυτής με τα τυχόν προϋπάρχοντα νοσηρά αίτια ή με το επελθόν βίαιο συμβάν.